

พระราชบัญญัติวิทยุโทรเลขแก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๔๗๓

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเรื่องวิทยุโทรเลข

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบหมตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติวิทยุโทรเลขแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๓

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุโทรเลข พุทธศักราช ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ อำนาจในการทำ สิ่งเข้ามาหรือพาเข้ามาในพระราชอาณาจักรซึ่งเครื่องวิทยุโทรเลข หรือโทรศัพท์ หรือส่วนแห่งเครื่อง และอำนาจในการที่จะตั้งเครื่องและใช้ทำการในวิทยุสถานนี้ เพื่อประโยชน์ที่จะมีโทรเลขหรือโทรศัพท์ในแผ่นดินสยาม และในเรือกำปั่นอันทอดอยู่เป็นนิตย์ในน่านน้ำสยามนั้น เป็นอำนาจอันสิทธิ์ขาดของรัฐบาล และเป็นหน้าที่ของกรมไปรษณีย์และโทรเลขในกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม เป็นผู้รักษา

แต่ให้เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม หรือเจ้าพนักงานซึ่งเสนาบดีได้ประกาศตั้งขึ้น มีอำนาจออกใบอนุญาตได้ ๓ ประเภท คือ

(๑) ใบอนุญาตอันให้สิทธิ์ผู้ถือใบอนุญาตเก็บไว้ในร้านเสนาขาย ขาย ติดตั้ง ซ่อม ใช้เครื่องเพื่อการสำแดงหรือทำอย่างใด ๆ เพื่อการค้าซึ่งเครื่องรับวิทยุโทรศัพท์ หรือส่วนแห่งเครื่องตรมที่ระบุไว้ในกฎเสนาบดีอันได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๗๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๗ หน้า ๑๖๓

---

(๒) ใบอนุญาตอันให้สิทธิผู้ถือใบอนุญาตทำ สิ่งเข้ามา หรือพาเข้ามาในพระราชอาณาจักร ซื่อหรือได้มาโดยวิธีใดๆ และมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องรับวิทยุโทรศัพท์ หรือส่วนแห่งเครื่องตามที่ระบุไว้ในกฎเสนาบดีอันได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

(๓) ใบอนุญาตอันให้สิทธิผู้ถือใบอนุญาตตั้งและใช้เครื่องรับวิทยุโทรศัพท์

ให้เสนาบดีมีอำนาจออกกฎเสนาบดีกำหนดเงื่อนไขและข้อจำกัดเป็นเครื่องบังคับผู้ถือใบอนุญาตได้ตามแต่จะเห็นสมควร”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุโทรเลข พุทธศักราช ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ห้ามมิให้เรือกำปั่นค้าขายที่ใช้ธงไทย ตั้งเครื่องและใช้เครื่องรับส่งวิทยุโทรเลขหรือโทรศัพท์อย่างหนึ่งอย่างใด โดยที่ไม่ได้รับใบอนุญาตจากเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม หรือจากเจ้าพนักงาน ซึ่งเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมประกาศให้เป็นผู้ออกใบอนุญาต

เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม หรือเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตจะยังไม่ออกใบอนุญาตเช่นนั้น จนกว่า

จะได้เห็นเป็นที่พอใจแล้ว ว่าเครื่องนั้นจะใช้ได้ถูกต้องตาม
ข้อความในหนังสือสัญญาพระราชทานนาประเทศ ว่าด้วยวิทยุ
โทรเลขซึ่งใช้อยู่ และพอใจว่าผู้ที่จะใช้เครื่องนั้นเป็นคนมี
ความรู้สมควรเป็นผู้ทำกรณนี้ได้ด้วย ใบนุญาตเช่นว่ามานี้จะ
ได้ออกให้มีกำหนดเวลา และมีข้อความเป็นข้อบังคับไว้ตาม
ที่เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมเห็นเป็นการชอบ ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
วิทยุโทรเลข พุทธศักราช ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ บรรดาเรือกำปั่นใด ๆ ที่ใช้ธงไทย หรือธง
ต่างประเทศก็ดี ยกเสียแต่เรือรบเท่านั้น ห้ามไม่ให้ส่งคำไป
ด้วยเครื่องวิทยุโทรเลขที่เรือนั้น ๆ เมื่อทอดอยู่ในน่านน้ำฝ้าย
สยามในเวลา และในที่ซึ่งคำเช่นนั้นจะส่งไปได้ด้วยเครื่อง
ของรัฐบาลโดยทางที่มีสายโทรเลข หรือไม่มีก็เหมือนกัน
เว้นไว้แต่ที่จะใช้บอก หรือรับข่าวจากเรือกำปั่นที่อับปางจึง
จะทำได้”

แต่ให้เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมมีอำนาจที่
จะประกาศอนุญาตให้เรือกำปั่นใด ๆ ซึ่งอยู่ในน่านน้ำสยาม
ส่งคำด้วยเครื่องวิทยุโทรเลขจากเรือนั้น ๆ ได้เป็นครั้งคราว ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
วิทยุโทรเลข พุทธศักราช ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ผู้ใดทำการฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้
หรือกฏเสนาบดีที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ บังอาจ
ค้าขายเครื่องวิทยุโทรเลขหรือโทรศัพท์ หรือส่วนแห่งเครื่อง
กีด หรือในการซื้อขาย หรือด้วยเหตุอื่น ส่งมอบเครื่องวิทยุ
หรือส่วนแห่งเครื่องให้แก่ผู้ซึ่งมิได้รับอนุญาตกีด หรือได้มา
และมีไว้ในครอบครองหรือตั้งและใช้เครื่องวิทยุ หรือส่วน
แห่งเครื่องกีด ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ามีการละเมิดบทบัญญัติแห่งมาตรา ๖ ไซ้ ท่านว่าทั้ง
ผู้บังคับการหรือนายเรือกำปั่นและผู้กระทำความผิดเองต้องรับโทษ
ด้วยกันทุกคราวที่กระทำความผิด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราช
บัญญัติวิทยุโทรเลข พุทธศักราช ๒๔๕๗ ตามที่ได้แก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิทยุโทรเลข พุทธศักราช ๒๔๖๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม
มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี

อำนาจออกกฎ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง (๑) กำหนดอัตราค่าส่งคำวิทยุโทรเลขหรือโทรศัพท์ที่บนบก ที่ฝั่งและที่เรือกำนันกับทั้งค่าธรรมเนียมอื่นด้วย (๒) เรียกคืนหรือเพิกถอนใบอนุญาต (๓) กำหนดว่าผู้ใช้เครื่องวิทยุต้องมีคุณสมบัติเพียงไร และ (๔) ว่าด้วยกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎ ข้อบังคับ ประกาศและคำสั่งเหล่านี้ จะต้องให้ถูกต้องตามข้อบังคับละเอียดสำหรับงานที่ติดต่อท้ายหนังสือสัญญาระหว่างนานาประเทศ ว่าด้วยวิทยุโทรเลขนั้นทุกประการ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๓
เป็นที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

กฎเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

ว่าด้วย

- เครื่องวิทยุโทรศัพท์และวิทยุโทรเลข

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุโทรเลข พุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิทยุโทรเลขแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๓